

Asya'da Barış ve İnsan Haklarının Korunmasına Yönelik Uluslararası İşbirliği

Park Han-Chul
Dünya Anayasa Yargısı 3. Konferansı Ev Sahibi,
Kore Anayasa Mahkemesi Başkanı

Türkiye Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi ve AAMB'nin Sayın Başkanı,

Sayın Başkanlar,

Oturum Başkanları,

Seçkin temsilciler,

Mayıs 2012'de Seul'da yapılan Açılış Kongresi'nden sonra Türkiye'de AAMB'nin 2. Kongresine katılmak üzere sizinle tekrar bir araya gelmek benim için büyük bir keyiftir.

İki yıl önce, ilk Kongre'de Asya'da insan hak ve özgürlüklerinin, demokrasinin ve hukukun üstünlüğünün geliştirilmesine yönelik birlikte çalışmayı; Asya bölgesinde zamanın ruhuna, tarih ve kültüre uyacak biçimde anayasal yorum için bir standart ve anayasa yargısı için yeni bir sistem bulma konusunda işbirliği yapmayı; ve herkes için mutluluğu ve insan onurunu temin etme yönünde her çabayı göstermeyi taahhüt ettiğimiz Seul Deklarasyonu kabul edilmiştir.

Bugüne dek, Asya'daki Anayasa Mahkemeleri ve anayasa yargısını uygulayan diğer tüm kurumlar, AAMB çerçevesinde anayasa hukuku ve anayasa yargısına ilişkin bilgi alışverişinde bulunmuş, tecrübe ve bilgilerini paylaşmışlardır. Şimdi, mevcut kazanımların üzerine eklemeye ve Asya halkının hak ve özgürlüklerinin, hukukun üstünlüğünün ve demokrasinin gelişmesini sağlamaya yönelik yeni ve yaratıcı bir çare aramanın zamanı gelmiştir. İnanıyorum ki bu amaçla kalıcı bağları ve işbirliğini güçlendirmek için bir yol bulma zamanıdır.

Dünya İnsan Hakları Konferansını takiben 25 Haziran 1993 tarihinde kabul edilmiş olan Viyana Bildirgesi ile insan haklarının evrensel olarak saygı görmesi, bu tür değerleri desteklemek için etkili uluslararası araçlar geliştirme ya da birlikte hareket etme ihtiyacı ve de insan haklarını geliştirme ve korumaya yönelik uluslararası sistemler kurma gereği beyan edilmiştir.

İkinci Dünya Savaşında ciddi insan hakları ihlalleri yaşandığından, dünya, insan haklarının uluslararası düzeyde korunmasının ulusal düzeyde korunması kadar önemli olduğu gerçeğini kabullenmiştir.

Hakları ihlal edilmiş kimseler için hukuk yollarının bulunması gerekir. Aksi takdirde, insan hakları, herhangi bir normatif güç olmaksızın, yalnızca ders kitaplarında kalır.

Ancak, ulusal bir anayasa mahkemesinin ya da muadil bir kurumun dar kapsamlı yetkisi dikkate alındığında, bu mahkeme ya da kurumun vereceği karar sadece sınırlı bir rol oynayabilir. Ve bu durumda, uluslararası ortaklık devreye girer. Ulusal sınırların, özellikle insanlığa karşı suçlar gibi insan haklarının evrensel olarak saygı görmesini ilgilendiren meselelerde engel teşkil etmemesi gerekir. Bunlar hep birlikte paylaşmak zorunda olduğumuz evrensel meselelerdir.

Evrensel boyutta insan haklarına yönelik saygının daha da arttığını ileri sürmek, insanlığa karşı insan hakları ihlallerinin kontrol altına alındığını ve mağdurlara bölgesel düzeyde hukuk yollarına erişimin sağlandığını iddia edebilmek için, Asya'daki Anayasa Mahkemeleri ve muadil kurumlar, uluslararası işbirliğini güçlendirmek zorundadırlar. Sürekli diyalog halinde, ancak Asya'daki insan hakları tablosunu bir ileri düzeye getirebileceğimiz ve insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğüne ilişkin ortak bir anlayış geliştirebileceğiz. Bu şekilde, tüm Asyalılar için daha iyi bir hayat temin edebiliriz.

Aslında, 1959'da kurulmuş olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin başarıları, insan haklarını korumada bölgesel işbirliğinin gücünün iyi göstergesidir. Uluslararası düzeyde insan haklarının korunmasının daha etkili olduğu ortaya çıkmıştır.

Diğer kilit bölgelerde, Inter-Amerikan İnsan Hakları Mahkemesi ve Afrika İnsan ve Halkların Hakları Mahkemesi gibi birtakım aktif bölgesel sistemler şimdiden bulunmaktadır.

İçinde yaşadığımız Asya, en faal sınai üretimi olan, en büyük ve nüfusu en fazla olan kıtadır ve Asya'nın 2020'ye kadar Avrupa Birliğinden daha büyük bir pazara dönüşmesi beklenmektedir. Bölge içi ticaret ve yatırım da, Asya ekonomilerini daha yakın olarak birbirlerine bağlı kılacak şekilde büyümektedir.

Asya'nın bu statüsü ve büyüme potansiyeli dikkate alındığında, inanıyorum ki bölge içerisinde insan haklarını daha fazla korumak için anayasa mahkemeleri ve muadil kurumlar arasındaki bu önemli işbirliğini güçlendirmemiz gerekir.

Bu yüzden, AAMB üyeleri arasında daimi bir iletişim kanalı kurmamızı öneririm. Umuyorum ki, bu şekilde, Kongreler arasında bile her ülkenin önemli kararlarını ve insan haklarına ve anayasalara yönelik yeni, önemli fikirleri paylaşabiliriz.

Birliğin üyeleri, benzer davaları ya da meseleleri ele almaya ilişkin tecrübelerini paylaşabilir ve birbirlerine önemli yardım sağlayarak, bilgilerini bir araya getirebilirler. İnsan hakları hukukunun ve anayasa hukukunun gelişmesi konusunda aktif şekilde müzakereyi teşvik etmek üzere üye ülkelerin içtihatlarını ya da başka bir faydalı bilgiyi internet sitemizde erişilir kılabiliriz.

İnanıyorum ki insan haklarının korunması için böyle bir bölgesel işbirliği, insan haklarının etkili biçimde korunması yoluyla Asyalılar için daha iyi bir geleceğin temelini atacak ve hukukun üstünlüğünün gelişmesini sağlayacaktır.

Bu işbirliği şekli, bölgesel özellikleri yansıtmalıdır ve BM İnsan Hakları Komisyonu ya da BM Mülteciler Yüksek Komiserliği gibi evrensel insan hakları sistemlerini tamamlayabilmelidir.

Çok iyi bildiğiniz üzere, Müslümanlık, Konfüçyüsçülük, Budizm, Hinduizm ve Hıristiyanlık gibi pek çok farklı din Asya'da bir arada var olmaktadır ve tarihi, kültürel deneyim veya ekonomik, siyasi kalkınma düzeyi, Asya'da ülkeden ülkeye çok değişiklik göstermektedir.

Asya'nın büyük bir kıta olmasına ve diğer bölgelere kıyasla pek çok heterojen parçanın bir toplamı olarak görülebilmesine rağmen, ben bunun sadece göreceli bir konu olduğunu düşünüyorum. Bölge içerisindeki ekonomik bağımsızlık artmakta ve bölgedeki ülkeler arasında

sosyal, kültürel alışverişler nicelikte ve nitelikte önemli ölçüde gelişme göstermektedir.

Ayrıca, Asya ülkeleri arasında halkların ihlal edilemez haklarının korunması gerektiği yönünde evrensel bir görüş birliği vardır. Eğer Asya ülkeleri bölgesel düzeyde insan haklarının korunması ihtiyacına ilişkin mutabakata varabilir ve bu amaçla somut bir eylem planı üzerinde anlaşabilirlerse, Asya toplumunun heterojen yönlerinin büyük bir sorun teşkil etmeyeceğini düşünüyorum.

Zamanı gelince, Asyalıların hak ve özgürlüklerini geliştirmek üzere Anayasa Mahkemeleri ve muadil kurumlar arasında kalıcı işbirliğinin ve bağların kurulmasından sonra, başka bölgelerde var olan bölgesel insan hakları sistemlerine ilişkin uluslararası çalışmalara ve müzakerelere başlayabiliriz.

Başlangıçta Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi düzeyinde bir kurum kuramayabiliriz. Ne var ki, ortak zeminlere dayalı bir anlaşmaya varmak ve farklılıkların neler olduğunu tespit etmek üzere uluslararası seminerler ya da çalıştaylar düzenlemekle başlayabiliriz.

Öncelikle insan haklarının korunması açısından her Asya ülkesinin hangi alanlar üzerinde mutabık kaldığını gözden geçirebilir ve daha sonra, insan haklarının kapsamına ve aynı zamanda insan haklarını korumak üzere tasarlanmış pek çok farklı sisteme ilişkin müzakeremizi giderek geliştirebiliriz. Bu şekilde, bireyler ve toplum arasındaki uyum ile ilgili Asya değerlerinden ödün vermek zorunda kalmadan insan haklarının evrensel değerlerle tutarlı şekilde korunmasını temin edecek bir yol bulabiliriz.

Bu bağlamda, kendi ülkelerinde demokrasiyi, hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını korumuş olan Anayasa Mahkemelerinin ve muadil kurumların üyeleri olarak bu sürece katılımın zaruri olduğunu düşünüyorum. Gerçekten, AAMB üyeleri Asya'da hukukun üstünlüğünün tesisinde ve demokrasinin, insan haklarının korunmasının gelişmesinde önemli bir rol oynamışlardır.

AAMB, şu anda, sadece Kuzeydoğu Asya ve Güneydoğu Asya'yı değil, aynı zamanda Güneybatı Asya ve Orta Asya'daki büyük ülkeleri de kapsamaktadır. Bu sebeple, bu Birliğin Asya'da insan haklarının korunması için uluslararası işbirliğini teşvik etmede büyük bir rol oynaması gerekir.

Güneydoğu Asya Milletler Birliği (ASEAN), ASEAN Hükümetler arası İnsan Hakları Komisyonu'nun (AHIHK) kuruluşunun temelini atmış ve

Komasyon'un usul ve esasları Temmuz 2009'da kabul edilmiştir. Komasyon'un Asya bölgesinde daha etkili bir insan hakları sistemi oluşturmada önemli bir rol oynamasını bekliyoruz.

Gerek AAMB'nin gerekse AHİHK'nın üyeleri olan Tayland, Endonezya, Malezya ve Filipinler önemli bir rol oynayabilirler. Ve Türkiye ve Rusya, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine ilişkin tecrübelerini ve kazanımlarını paylaşabilirler.

İyi bilinen bir görüş vardır: *"Başlamak bitirmenin yarısıdır."* Eğer biz AAMB'de Asya bölgesinde insan haklarını korumaya yönelik çalışmalar ve sıkı işbirliği yapmaya yönelik bir forum düzenlersek, tüm Asyalıların temel hakları daha tam olarak güvence altına alınabilir.

Ayrıca, Asya'da insan haklarının korunmasını hedefleyen uluslararası işbirliğinin bu şekilde güçlendirilmesi bölgesel barışı sağlayabilir. Geçen yüzyılda, pek çok Asya ülkesi savaşlar ve ciddi insan hakları ihlalleri yaşadı. Bu kötü talihin altında yatan asıl sebeplerden biri, insan onuru ve haklarının ihmali oldu.

Asyalıların insan haklarını korumaya yönelik yapılan uluslararası işbirliği ve dayanışmanın geçmiş tecrübelerimizden ders almada dönüm noktası olacağını düşünüyorum. İnsan hakları ihlaline ilişkin geçmiş trajedileri tekrarlamamalıyız. Avrupa deneyiminden, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin faaliyetlerinin Avrupa'ya birliği getirdiğini ve Avrupa bölgesinde barışı güçlendirdiğini öğrendik.

AAMB'nin bu 2. Kongresinin tarihte tam bir yeni sayfa açan değişim için önemli bir ivme olarak kaydedilmesini dilerim.

Umarım ki Kore Anayasa Mahkemesi, Asya'da yer alan Anayasa Mahkemeleri arasındaki işbirliğinin teşvik edilmesi ve evrensel anlamda insan haklarına yönelik saygının yeniden tasdik edilmesi ve ayrıca Asyalıların insan haklarının korunmasına yönelik çalışmaların ve müzakerelerin geliştirilmesi hususunda önemli bir rol oynayabilir.

Güzelliği ve tarihi ile ünlü bir şehir olan İstanbul'da bu harika etkinliğe başarılı şekilde ev sahipliği yaptığı için Türkiye Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesine en derin minnetimi ifade etmek isterim.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

International Cooperation for Human Rights Protection And Peace in Asia

Park Han-Chul
Chair of the World Conference on Constitutional Justice, President of the
Constitutional Court of Korea

Mr. President of the Turkish Constitutional Court and the AACC,

Honorable Presidents,

Chief Justices, Chairpersons,

Distinguished delegates,

It is my great pleasure that we have met again since the Inaugural Congress in Seoul, in May 2012 to attend this 2nd Congress of the AACC in Turkey.

Two years ago, the first Congress adopted the Seoul Declaration, where we pledged to work together toward the advancement of democracy, rule of law, and the promotion of human rights and freedom in Asia; to cooperate in exploring a new system for constitutional justice and a standard for constitutional interpretation that accord with the history, culture, spirit of the times in the Asian region; and to make every effort to ensure human dignity and happiness for all.

To date, the constitutional courts and other forms of institutions exercising constitutional jurisdiction in Asia have been sharing their experience and wisdom and exchanging information on constitutional law and constitutional justice within the framework of the AACC. Now, it is time that we seek a new and creative way to build on the existing achievements and further the advancement of democracy, rule of law, and freedom and rights of the Asian people. I believe that it is about time that we explore a way to strengthen permanent ties and cooperation for that purpose.

The Vienna Declaration adopted on June 25, 1993 following the World Conference on Human Rights states on the universal respect for human rights and the need for taking joint action or developing effective international instruments for upholding such values, and the need to establish international systems to promote and protect human rights.

Having experienced serious human rights violations during the Second World War, the world has come to terms with the fact that the protection of human rights at the international level is as much important as that at the national level.

Judicial remedies should be available to those who have had their rights violated. Otherwise, human rights would exist only in textbooks, without any normative force.

Yet, the judgment of a national constitutional court or an equivalent institution can only play a limited role, given the limited scope of its jurisdiction. And this is where international partnership comes into play. National borders should not serve as obstacles, particularly in issues involving universal respect for human rights, such as crimes against humanity. These are universal matters we have to share in common.

In order to affirm the enhancement of universal respect for human rights and make sure that human rights violations against humanity are restrained and victims are given access to legal remedies at the regional level, the constitutional courts and equivalent institutions in Asia have to strengthen international cooperation. By engaging in constant dialogues, we will be able to take the human rights situation in Asia to the next level and expand common understanding on human rights, democracy, and the rule of law. This way, we can guarantee a better life for all Asians.

In fact, the achievements of the European Court of Human Rights established in 1959 are a good testament to the power of regional cooperation in protecting human rights. The protection of human rights at the international level has proved to be more effective.

In other key regions, there are already a number of active regional systems, such as the Inter-American Court of Human Rights and the African Court on Human and Peoples' Rights.

Asia, in which we live, is the largest and most populous continent with the most active industrial output, and by 2020, it is expected to turn into a huge market, larger than the European Union. The intra-regional trade and investment are also growing, making Asian economies more closely inter-connected.

Given such status and growth potential of Asia, I believe we should strengthen substantial cooperation between constitutional courts and equivalent institutions even further to protect human rights within the region.

So I propose that we establish a permanent channel for communication among the AACC's members. I hope that, this way, we could share each country's important rulings and new, important ideas for human rights and constitutions, even in between Congresses.

The members of the Association could share their experience of handling similar cases or issues and bring together their wisdom, providing substantial assistance to each other. We could also make the members' case laws or other useful information available on the website to promote active debate on the development of human rights law and constitutional law.

I believe that such regional cooperation for human rights protection will enable the advancement of the rule of law and lay the foundation for a better future for Asians through effective human rights protection.

This form of cooperation should reflect the regional characteristics, and it can complement the universal human rights systems, such as the UN Human Rights Commission or UN High Commissioner for Refugees.

As you are well aware, many different religions such as Muslim, Confucianism, Buddhism, Hinduism and Christianity coexist in Asia, and the historical, cultural experience or level of economic, political development vary greatly from country to country in Asia.

Although it is true that Asia is a huge continent and may appear to be a sum of many heterogeneous parts compared to other regions, I think this is just a relative matter. The economic interdependence within the region is growing, and the social, cultural exchanges between countries in the region are dramatically increasing in size and quality.

Also, there exists a universal consensus among Asian countries that people's inviolable rights should be protected. If Asian countries can reach a shared understanding on the need for human rights protection at the

regional level and agree on a concrete plan of action to that end, I think the heterogeneous aspects of the Asian society will not serve as a big problem.

In due time, we could begin international studies and discussions on regional human rights systems that exist in other regions, upon the foundation of permanent cooperation and ties between constitutional courts and equivalent institutions to promote freedom and rights of Asians.

We may not be able to launch an institution that matches the level of the European Court of Human Rights from the beginning. We can start, however, by holding international seminars or workshops to reach an agreement based on common grounds and identify what the differences are.

We can first look into what areas each Asian country can agree on in terms of human rights protection, and then gradually broaden our discussion on the scope of human rights as well as on many different systems designed to protect human rights. In this way, we may come up with a way to provide human rights protection consistent with universal values without having to sacrifice the Asian values of harmony between individuals and society.

In this context, I think it is imperative to participate in the process as members of constitutional courts and equivalent institutions that have protected democracy, rule of law, and human rights in their own countries. Indeed, the members of the AACC have played a crucial role in the advancement of democracy, protection of human rights, and the establishment of the rule of law in Asia.

The AACC, at present, involves not just Northeast Asia and Southeast Asia, but also the major countries in Southwest Asia and Middle Asia. For this reason, this Association should play a huge role in promoting international cooperation for the protection of human rights in Asia.

In the Association of Southeast Asian Nations, or ASEAN, there are the Terms of Reference on human rights adopted in July 2009, which has laid the foundation for the establishment of the ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights (AICHR). We expect the Commission to play an important role in creating a more effective human rights system in the Asian region.

Thailand, Indonesia, Malaysia and the Philippines, which are members of both the AACC and the AICHR, could play a key role. And Turkey and

Russia may share their experience and achievements of the European Court of Human Rights.

There is a well-known dictum: “Well begun is half done.” If we at the AACC arrange a forum for substantive cooperation and studies to protect human rights in the Asian region, fundamental rights of all Asians could be guaranteed more thoroughly.

Furthermore, such strengthening of international cooperation aimed at human rights protection in Asia can ensure regional peace. In the last century, many Asian countries experienced wars and serious human rights violations. One of the main reasons for this misfortune lied in the neglect of human dignity and rights.

I think international cooperation and solidarity to protect human rights of Asians will be a turning point in learning lessons from our past experiences. We should not repeat the past tragedies of human rights violation. We have learned from the European experience that activities of the European Court of Human Rights have brought the European Union together and strengthened peace in the European region.

I wish that this 2nd Congress of the AACC could be recorded as a critical momentum for change that opens up a whole new page in history.

I hope that the Constitutional Court of Korea may play a key role in promoting cooperation among constitutional courts in Asia and reaffirming the universal respect for human rights, and also in promoting studies and discussions for protecting the human rights of Asians.

I would like to express my deep gratitude to the Turkish Constitutional Court for successfully hosting this magnificent event in Istanbul, a city well-known for its beauty and history.

Thank you for your attention.